

NAS GLAS

P. n. licejska knjižnica - tu
Realna gimnazija

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev**

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne številke 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din. 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Štebi Alojzija, Vič pri Ljubljani, Pod Rožnik številka 296. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednico.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Poziv vsem organizacijam drž. nameščencev!

Podpisana O. Z. je prejela preko Glavnega Saveza v Beogradu poziv ministrstva pravde z dne 7. t. m. št. 50.454, s katerim se pozivljajo vse strokovne organizacije drž. nameščencev, da pošljejo ministrstvu pravde svoje predloge, ki se tičejo revizije zakona o civilnih uradnikih in ostalih drž. uslužbenecih ter uredbe o razvrstitvi. Ti predlogi naj bi dospeli v Beograd najkasneje 1. septembra t. l.

O. Z. bo sicer do tega dne predložila ministrstvu pravde gradivo, ki se tiče najnujnejše izpremembe ominoznih členov 234., 239., 240. in 246. omenjenega zakona, tehnično nemogoče pa ji je do označenega roka izvršiti podrobni pretres celotnega zakona in k vsemu členu, ki se ji zde potrebni temeljite revizije, stavitvi z vsemi utemeljitvami opremljene izpreminjevalne predloge.

Spričo tega je sklenila, da bo posebni, že izvoljeni redakcijski odsek rade volje sprejemal izpreminjevalne predloge k posameznim členom zakona in uredbe o razvrstitvi od vseh strokovnih organizacij, pa naj s pri O. Z. včlanjene ali ne. Dobrodošli so temu odseku tudi predlogi pojedinih drž. nameščencev.

Na osnovi zbranega gradiva bo redakcijski odsek v vseh podrobnostih predelal zakon in uredbo ter sestavil enotni elaborat, ki naj bi služil ministrstvu pravde za preosnovno zakona, oziroma uredbe.

Ker pa žal iz prakse vemo, da centralna oblastva obširnejšim referatom, četudi jih sama žele, ne posvečajo tiste pažnje, kakršno zahtevata njih pomembnost in snov, bo skušala O. Z. izzvati preko Glavnega Saveza anketo, ki naj bi se sklicala tekom meseca septembra t. l. v Beogradu in katere naj bi se udeležili s točnimi navodili opremljeni delegati vseh pokrajinskih zvez.

Izpreminjevalni predlogi k zakonu in uredbi naj se pošljejo zvezinemu tajniku Joži Bekš-u, višjemu davčnemu upravitelju, Dalmatinova ul. 3/III, v najkrajšem času, zanesljivo pa do 1. septembra t. l. Pisani naj bodo na eno stran in za vsak člen posebej ter naj vsebujejo tudi koncizno utemeljitev.

Vladi, ki je z organizacijami drž. nameščencev stopila prvič v tako ozek stik, ne smemo na noben način inputirati mnenja, da organizacije, ki v prvi vrsti same zahtevajo revizijo zakona in uredbe, nočejo ali ne morejo sodelovati.

Zato smatra O. Z. za prvo dolžnost vseh organizacij, ki so za svoje ravnanje in nehanje odgovorne svojim članom, da se v ozna-

čenem zmislu kar najmarljiveje udeležejo. Kakor vselej, ko je šlo za rešitev eminentno važnih splošnih vprašanj in interesov aktivnih in vpokojenih drž. nameščencev, bo O. Z. storila svojo dolžnost tudi sedaj, ako jo podpre strokovne organizacije.

Vlada je dala inicijativo; naša usoda leži v naših rokah, zato na smotreno delo, dokler je čas!

V Ljubljani, dne 16. avgusta 1924.

Za Osrednjo Zvezo javnih nameščencev
in upokojencev v Sloveniji:

Joža Bekš,
t. č. tajnik.

Maks Lilleg,
t. č. predsednik.

Državni upokojenci.

Apel na novo vlado

Imamo novo vlado; vlado zakona, reda, pravice in poštenosti. Čaka jo ogromno delo in skoraj bi morala imeti Heraklejeve moči, da bi mogla vse zmagati.

Med drugim bo morala pristopiti tudi k rešitvi vprašanja državnih upokojencev, pred vsem onih največjih revežev izmed revežev upokojencev, katerim je odmerjena pokojnina v kronah, a preračunjena na dinarje po znanem ključu 1:4, katerega je imenoval pokojni dr. Tavčar »roparskega«.

Prvi postulat »pravice in poštenosti« je, da se tem upokojencem izpremene krone v dinarje po ključu 1:1. To je najmanjše kar se more in mora zahtevati. Kajti pomisliti je, da so bile krone, s katerimi so bili ti nesrečneži, večinoma starčki, upokojeni, zlate krone ne papirnate in 1 zlata krona ima danes po znanem ključu: 1 zl. k. = 1/4 dolarja = (80:5) = 16 Din v papirju!

Vse takozvane »nasledstvene« države so to vprašanje že uredile v prid upokojencem. Tako prejemajo na Madžarskem aktivni in upokojeni državni nameščenci plače in pokojnine v zlatih kronah, na Poljskem v zlatih markah, na Češkem v čeških kronah, da ne govorimo o Avstriji kjer ima upokojeni svetnik, uradnik VII. činovnega razreda, večjo pokojnino, nego znašajo pri nas prejemki aktivnega dvornega svetnika v V. činovnem razredu!

Edinole kraljevina SHS je ona država, ki za upokojence do danes ni prav ničesar storila. Noben izmed dosedanjih režimov se za upokojence ni zmenil: upokojenci stoje še danes tam, kjer so bili leta 1921. Človek bi se moral pravzaprav smejati, če pomisli, kako da morejo ljudje koncem leta 1924 živeti z onimi prejemki, katere so imeli koncem leta 1921, oziroma začetkom leta 1922, če bi stvar ne bila tako žalostna.

Samo prazne fraze so bile, katere so imele do danes režimji za upokojence.

Druga kardinalna zahteva upokojencev je, da mora rakrana državnih upokojencev

zloglasni člen 26. zakona z dne 28. febr. 1922, ki še vedno velja in katerega finančna delegacija še vedno izvaja, — izginiti.

Ta člen določa, da so oni državni upokojenci, ki imajo iz osebnega dela na mesec 1000 Din dohodkov ali ki se bavijo s kako samostojno profesijo, tako n. pr. odvetniki, inženjerji itd., izvzeti od pravice do draginjskih doklad. Kaj se to pravi po domače? Nič drugega nego to, da je oni upokojenec, ki si je znal poiskati poleg bore pokojnine še kak dohodek, navezan zgolj le na svojo golo kronsko pokojnino ter ne prejema nobene doklade.

Primer naj pojasni širšim krogom usodopolni učinek tega člena.

Uredništvu je znana slučaj državnega upokojenca VIII. činovnega razreda, ki je imel pred prevratom za 2 osebi 238 K pokojnine, kar bi odgovarjalo danes po zgoraj navedenem ključu svoti 238×16=3808 D. Ali veste koliko mož prejema danes? Recite in berite 238 : 4 = 59 Din v papirju! Kako je to mogoče, bo vsak človek vprašal; saj to še za en dan ne zadostuje, ne pa za 30 dni! Pripadala bi mu pač še draginjska doklada 724 Din mesečno, tako da bi znašali celokupni pokojninski prejemki na mesec ca. 800 Din, a te doklade ni deležen ker to zabranjuje zloglasni člen 26 cit. oziroma ozkosrčna interpretacija novega uradniškega zakona.

Mož si je moral namreč poiskati postranski zaslužek nad 1000 Din mesečno in ta okolnost ga od prejemanja draginjske doklade izključuje. Kaj naj stori? Naj pusti zaslužek 1000 Din ter izgubi s tem nad 300 Din? Moral se je odločiti kakor umevno, za poslednje, kajti sicer ne bi mogel ne živeti, ne umreti.

Pa bo kdo ugovarjal, kako je vendar mogoče, da sme n. pr. imeti aktivni minister poleg svoje plače, poleg svojih dijet kot poslanec itd. še vse polno postranskih dohodkov ter se po kratkem ministrovanju povrniti v zasebno življenje kot bogat mož, — menimo, da nam ni treba navajati imen, — upokojenec pa niti 1000 Din mesečno ne sme postransko zaslužiti, sicer izgubi draginjsko doklado. Vprašati je lahko, a odgovor je podati težko.

Nikakor ni uvideti razloga, zakaj naj bi taka utesnitev veljala ravno za upokojence? Ali bolje rečeno, zakaj bi ne veljala v veliko večji meri za aktivno uradništvo? Prav nobenega dvoma namreč ne more biti, da aktivni državni uslužbenec, ki je obenem n. pr. zdravnik, tehnik, itd., ter izvršuje svojo »aurea praxis«, izdeluje zasebne načrte itd. prihaja čestokrat v inkompatibiliteto, tj. v navskrižje s svojo uradniško dolžnostjo glede svojih bolnikov, svojih lastnih načrtov ali stavb. Vendar pa je smel aktivni uslužbenec pod veljavo zgoraj navedenega starega zaka-

na vsa ta opravila nemoteno izvrševati, — in tudi po novem zakonu jih pogojno sme, — upokojenec, pri katerem je vsak slučaj inkompatibilite popolnoma izključen, jih ne sme.

Kje je tu logika? Če je taka utesnitev sploh bila umestna, morala bi pač veljati za aktivne i upokojene uradnike enakomerno.

Z veliko večjo upravičenostjo se pa lahko trdi, da je utesnitev tudi pri upokojencih popolnoma neumestna.

Draginjska doklada ima namreč svoj izvor v pokojninski pravici, ta pa sloni na obojestranski pogodbi, ki je bila sklenjena svojčas med uradnikom, ko je vstopil v drž. službo, in med državo. Ni dvoma sicer, da je ta pogodba v bistvu javnopravnega značaja. Vendar pa ima, v kolikor prihaja v poštev, tudi zasebnopravne znake, saj je uradnik tudi sam plačeval denarne prispevke za pokojninski sklad. Pridobil si je z občo pokojninsko pravico zaeno tudi implicite in avtomatično že pravico do vseh nadaljnjih ugodnosti, ki so spojene s pojmom pokojnine. Vsaka utesnitev, ki ni veljala že pri nastopu službe, je zanj pač pravno neobvezna in bi ga ne smela obteževati.

Ali z drugimi besedami: Uradnik bi lahko nastopil tudi civilnopravno pot in svoje pravice iztožil, če država enostransko izpreminja določila pogodbe.

Če se torej uradnika — upokojenca, ki si je pridobil pokojnino, izključuje od pravice do pokojninsko-draginjske doklade radi tega, ker si je poiskal kak postranski zaslužek, ki seveda ne sme nasprotovati uradniškemu ugledu in časti, — ima taka izključitev naravnost značaj kaznovanja. Ta kazen je tem bolj umestna in tem bolj nemoralna, ker je izrečena kar a priori, brez vsakega kazensko pravnega postopanja, osobito brez zaslišanja obdolženca, ki se ne more niti braniti. Nemoralna je toliko bolj, ker uvaža država sama na ta način naravnost premijo za lenobo in sili svoje upokojeno uradništvo, da pohajkuje in nič ne dela. Kajti, kdor dela, ta bo kaznovan z ukinjenjem draginjske doklade. Ne glede na to, je pa tudi resno vprašati, kaj briga državo, če in kako si upokojenec zboljša svoj položaj? S kako pravico se vtika država v zasebne razmere upokojenca?

Najboljši dokaz za pravilnost zgorajšnje argumentacije je ta, da ne najdemo v nobeni zapadnih držav. zlasti ne v takozvanih »nasledstvenih« državah, takih krivičnih, takih nemoralnih predpisov, predpisov, ki tlačijo največje reveže med državnimi nastavljenici, upokojence v kronah!! Toda stoj! Exempla trahunt ali slabi zgledi vlečejo. Edina država, ki je očitvidno po našem vzorcu in izpodbudi, poskušala nekaj podobnega napraviti je Avstrija. Avstrijska vlada je predložila parlamentu pred kratkim osnutek zakona, po katerem se prejemki državnih upokojencev za gotove, prav majhne odstotke skrčijo, če znaša postranski zaslužek upokojencev nad 4.000.000 aK ali 4700 dinarjev mesečno.

Dasi bi bilo to v Avstriji, kateri smo pridedjali epiteton »siromašna«, zelo razumljivo z ozirom na njen finančni položaj, vendar do uzakonjenja ni prišlo. Uradniške organizacije, ki imajo tam drugačen ustroj in drugačno moč, so namreč zagnale tak krik in vik, — in tudi parlament se jim je pridružil, — da je bila vlada primorana zakonski osnutek hitro umakniti. Torej v Avstriji se je le poskušalo minimalno skrčiti pokojnine, če znaša postranski zaslužek 5000 Din na mesec, pri nas pa je vse mirno, ko zadostuje že smešna svota mesečnih 1000 Din, da dejansko upokojenec izgubi pravico do draginjske in rodbinske dokiade!

Če je kje remendura na mestu, tedaj je pač v tem primeru potrebna. Sramoten pečat miloščine, ki jo utisnjuje člen 26 pokojnin-

skim prejemkom, mora izginiti in pasti mora njegova omejitev.

Imamo novo vlado. Upokojenci apelirajo na njen čut pravičnosti, morale in na njeno uvidevnost ter jo pozivljajo, naj se zavzame tudi za nje ter izpolni njih gotovo skromne zahteve. Več kot evidentno je, da postaja škandal z državnimi upokojenci že neznosen in zadnji čas je, da krene pereče uradniško vprašanje tudi v ti smeri z dosedanje sramotne mrtve točke.

Uradniške organizacije naj se pa zganejo ter predložijo novi vladi svoje težnje. Predvsem je poklicana Osrednja Zveza, a tudi Društvu upokojencev, da napravi takoj svoje korake. Torej na plan!

Apel na ljubljanski oddelek za soc. pol. in novo vlado.

V zadnji julijski številki N Gl. je bil priobčen članek pod gornjim naslovom in podpisani od O. Z. Ker ima O. Z. pravico, da priobčuje svoje objave brez vednosti uredništva, je prišel tudi gorenji članek na ta način v N. Gl. Z ozirom na ta članek nam pošilja načelnik oddelka za soc. politiko v Ljubljani popravek — ki gre pravzaprav na adresu O. Z. in ki ga v naslednjem priobčujemo:

Na osnovi § 19 zakona z dne 15. oktobra 1868 št. 142 drž. zak. pošiljam Vam glede na članek »Apel na ljubljanski oddelek za soc. politiko in novo vlado«, ki je priobčen v številki 21 »Našega Glasa« z dne 31. julija 1924 sledeči uradni popravek z zahtevo, da ga priobčite v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami:

Ni res, da dotičnik še danes nima v rokah nobenega dekreta, pač pa je res, da je dotičnik to je pis. adjunkt v pokoju Viljem Pisansky, glasom povratnice že dne 19. julija 1924. prejel rešenje o reguliranju penzije z dne 12. maja 1924., ki ga je z drugimi rešenji vred 5. julija 1924. pod opr. št. Pr 869/24 oddelku socialne politike v Ljubljani vposlalo ministrstvo socialne politike, to je ono nadrejeno oblastvo, ki na podstavi čl. 156 zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih odloča o pravici do pokojnine in o pokojninskih prejemkih drž. uslužbencev, ter na podstavi čl. 95 zakona o glavni kontroli določa istotako tudi količino pokojnine; njemu se na podstavi navedenega ministrstva financ, generalne direkcije državnega računovodstva z dne 13. septembra 1923 D. R. br. 128.940 predlagajo prošnje upokojencev za izplačilo akontacije na pokojninske prejemke v to svrhu, da potem ministrstvo financ kot edino za to pristojno oblastvo odredi izplačilo akontacije;

ni res, da so dotičniku odvzeti tudi vsi dosedanj službeni dekreti, res pa je, da so bili dokumenti priloženi kot priloge predlogu, da se določi in odredi pripadajoča pokojnina, kateri predlog je bil na podstavi že citiranih zakonskih predpisov predložen ministrstvu socialne politike;

ni res, da se je dotičniku zgodila z redukcijo krivica, kakršnih je malo v tej socialni dobi, pač pa je res, da je na podstavi čl. 226 zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih komitet ministrov sklenil, da se dotičnik prevede po novem uradniškem zakonu in sicer potem, ko je finančni odbor narodne skupščine že novembra meseca leta 1923 dosedanje število pisarniških adjunktov oddelka za socialno politiko v Ljubljani definitivno skrčil na samo dve mesti;

Vsled tega tudi ni resničen očitek, da dotičnik kot pisarniški adjunkt oddelka socialne politike pač ni zaslužil, da bi na ljubo osebnosti maščevalnosti v Jugoslaviji moral poginiti, pač pa je res, da je v zvezi s že doslej navedenimi ugotovitvami finančni odbor narodne skupščine, ki na njegovo delova-

nje oddelek za socialno politiko v Ljubljani pač ni imel in tudi ne more imeti nobenega vpliva, od dosedanjih šestih mest pisarniških adjunktov, ki so bila vsa zasedena, črtal štiri mesta, tako da ste bili v budžetu za leto 1924/25 kriti le dve mesti pisarniških adjunktov, kar je imelo naravno posledico, da so bili 4 pisarniški adjunkti reducirani;

ni res, da bi se imenovanemu bila kratila pravica, da bi po šestih mesecih ne imel pravice zahtevati potrdilo, da je toliko in toliko časa služil pri socialni politiki, pač pa je res, da je pis. adjunkt v pok. Viljem Pisansky s prošnjo, ki je datirana z 31. julijem 1924, in ki je dospela velikemu županu ljubljanske oblasti 4. avgusta 1924, zaprosil, da se mu izda potrdilo o službenih letih, katero potrdilo mu je bilo tudi vposlano z dopisom z dne 8. avgusta 1924, pod opr. K. št. 3152/24.

konečno ni res, da je oddelek za socialno politiko dotičnika takorekoč popolnoma uničil, res pa je, da so bile pri neprevedbi imenovanega po novem uradniškem zakonu merodajne edinole določbe zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih ter po finančnem odboru narodne skupščine v zgoraj navedenem obsegu reducirani stalež pisarniških adjunktov oddelka socialne politike za proračunsko leto 1924/25.

Za vel. župana načelnik oddelka za soc. pol.:
Dr. Fran Goršič

Ali so nabavljalne zadruga drž. nam. dolžne plačevati davek na poslovni promet.

Pod tem naslovom piše D. D. v »Činovničkem Glasniku«, glasilu Saveza drž. činovnika v Beogradu v št. 71 z dne 1. avg. t. l. sledeče:

»Težak materialni položaj drž. uslužbencev je bil izmed glavnih razlogov, vsled katerih je fin. minister, pokojni Kosta Stojanović, zakonskim potom sankcioniral osnivanje nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev. V svoji nabavljalni zadrugi naj dobi drž. uslužbenec vsaj malo doplačila k nizki plači, katero mu daje država, ki izkorišča njegovo duševno in fizično silo. Z združevanjem individualno povsem slabih sil v kolektivno edinico-zadrugo, naj bi se stvorila močna gospodarska edinica, katera naj mu pomaga. Zadruga naj izloči posredovanje in posredovalni dobiček med njim in med proizvajalcem; v svoji zadrugi in preko nje naj postane z jačanjem zadruga sam producent mnogih potrebnih mu dobrin. Da bi pa vse v zadrugi ojačane ekonomske edinice ujedini v en čvrst zadrugi krog in napravil iz njega močno zadrugo organizacijo, iz katere naj bi črpali državni uslužbenci poleg svojih rednih prejemkov silo in moč za svoj ekonomski obstanek, je šel zakon o nabavljalnih zadrugah še dalje. Sankcioniral je združevanje samih zadrug, katere so v njegovem duhu osnovane v še večjo in močnejšo ekonomsko edinico v »Zvezo nabavljalnih zadrug«, kateri je ustvaril za funkcioniranje potrebna sredstva in je oprostil tako njo, kakor tudi vse v njej včlanjene zadruga taks in vseh davkov in doklad na poslovanje, kapital in dohodke.

Takšna sankcija je bila kulminacija vroče želje omenjenega velikega ustanovitelja zadrugnega pokreta državnih uslužbencev in najboljši izraz zakonodavčeve volje, da z ustvarjanjem in podpiranjem nabavljalnih zadrug da državnim uslužbencem čvrsto in stalno oporo v njihovem v resnici težkem materialnem položaju.

In danes, po treh letih težkega začetnega in organizacijskega dela, ovenčanega z ustvarjanjem in procvitanjem 140 mladih zadrug, ujedinenih v svoji matici, v svoji zve-

zi, danes, ko se osnovane zadruga s svojo zvezo na čelu bore za razširjenje in razvijanje in za združenje vseh državnih uslužbencev v svoj krog, da jim dajo ono, kar jim obeta sam zakon, danes izgleda, da izgubljajo nabavljalne zadruga in združna ideja ono razumevanje, s katerim jih je tako bogato obsul njih veliki ustanovitelj, ozir. iniciator in katero je sprejel in sakcioniral s svojimi širokogrudnimi odredbami tudi sam zakonodavec.

Vse do nedavno so ostale naše nabavljalne zadruga nedotaknene od strani davčnih oblasti. Tako je tudi sam zakonodavec hotel in odločil. Pa še potem, ko je bila uvedena in uzakonjena nova oblika davka, davka na poslovni promet, niso zahtevale davčne oblasti od njih plačevanja tega davka. V novejšem času pa se zahteva to od nabavljalnih zadrug v Sloveniji. Njihovo pritožbo je uvaževalo celjsko upravno sodišče, ali na žalost je to rešitev »kot po zakonu neosnovano« kasiral državni svet. Ta rabsodba državnega sveta je dala povod g. fin. ministru k razpisu, s katerim naroča vsem davčnim oblastim, da zahtevajo plačilo in da plačujejo v bodoče vse nabavljalne zadruga davke na poslovni promet.

Nepotrebno je navajati, kakšno materialno škodo povzroča taka rešitev našim mladim zadrugam. Mnogo je takih, katerih nadaljni obstoj bi bil vsled plačanja davka na poslovni promet za minulo dobo sploh nemogoč. Ali, naglasiti pa moramo, da smo nad tako rabsodbo razočarani, ker vemo in poznamo intencije zakona o nabavljalnih zadrugah in vse one blagodati, k so v njem sankcionirane.

Ali je mogoče, da je zakon favoriziral kmetijske zadruga pred nabavljalnimi zadrugami državnih uslužbencev? In kakšni razlogi naj bi govorili za tako neenako zakonsko tolmačenje? Po našem mišljenju takih razlogov ni in jih ni niti sam zakon o davku na poslovni promet načelno favoriziral. Kmetijske zadruga so starejše in skoraj gotovo tudi močnejše združne inštitucije, kot zadruga državnih uslužbencev, ker te nabavljajo dobrine za porabo svojim članom, kmetijske pa nabavljajo hkratu dobrine za produkcijo. V prvem primeru je jačji moment ekonomske ohranitve, a v drugem moment ekonomske sile. Ali niti v prvem, niti v drugem primeru ne more biti govora o obvezi plačanja davka na poslovni promet.

Občni zbor ljubljanske sekcije Udruženja poreskih činovnikov

se je vršil ob navzočnosti 26 članov dne 25. maja t. l. v prostorih davčnega urada za okolico v Ljubljani. Otvoril ga je predsednik Lavrič s pozdravom vsem navzočim, spominjajoč se v preteklem letu preminulega tovariša Schwarza ter umrlih članic pogrebne sklada g. Schwarzve in Burgerjeve. Navzoči zborovalci so se v počaščenje njihovega spomina dvignili s sedežev. Zapisnikarjem občnega zbora sta bila imenovana tovariša Prezelj in Novak, overovateljem pa tovariša Hočevnar in Pirkmaier. Tajniško poročilo je podal tajnik Bekš, ki je v glavnih potezah orisal delovanje sekcije v prošlem letu ter poudarjal nad vse potreben stik z Udruženjem.

Da se posamezni člani o našem delovanju niso sprosti obveščali, je iskati krivdo pred vsem v tem, da Udruženje zbog notranjih neprilic na naše vloge ni točno odgovarjalo. Vse naše prizadevanje je bilo osredotočeno v postulat, da se vsem 1. septembra 1923 služečim davčnim uradnikom brez izjeme prizna II. kategorija, od pozneje vstopivših pa zahteva srednja šola z maturno. S to zahtevo smo sicer načeloma prodrli, vendar pa je komisija uvrstila v III. kategorijo vse mlajše naše tovariše, ki se niso mogli izkazati z zrelostnim izpitom srednje šole in ki so odslužili 1. septembra 1923 v državni službi manj kakor osem let.

Odpravo tega velikega nedostatka bo moralo izposlovati na naš pritisk Udruženje ter bo stvar Glavne skupščine, ki zbora 9. VI. t. l. v Ljubljani, da glede tega nepovoljno in samo začasno rešenega vprašanja zaključijo potrebno resolucijo. Da pa se je davčnemu uradništvu priznala II. kategorija načeloma, ima za ta uspeh poleg okolnosti, da so se v Hrvatski s Slavonijo in v Ercegovini že po starih predpisih sprejemali v davčno stroko samo srednješolski maturanti, glavno zaslužno brez dvoma samo naše Udruženje. Meseca aprila t. l. je interveniral tajnik pri finančnem ministrstvu (pomoč. fin. min. Tešić, gen. direktor neposrednega poreza Josip Stojanović šef kabineta Sv. Stojanović) radi enotne ureditve uradnih ur pri finančnih uradih v zmislu enkratne uradne frekvence. Žal, da je intervencija uspela le deloma in samo za poletne mesece. Ob tej priliki, ki se je urgiralo tudi nakazilo nagrad davčnemu uradništvu za uspešno izterjavanje davkov v zmislu čl. 121. fin. zak. za leto 1922/23. Finančni minister je svoječasno na izplačilo teh nagrad že pristal, vendar s pridržkom, da morajo davčni uradi izkazati še uspeh plačila linearnih poviškov. Ko pa se je to zgodilo, predlog ni bil osvojen, češ da se morajo nagrade izplačati vsem pokrajinam hkratu. To pa tedaj zbog nedostajanja podatkov iz Hrvatske, Srbije, Černogore in Vojvodine takrat zopet ni bilo izvedljivo. Končno je gen. dir. Stojanović na predstavo, da radi netočnosti davčnega aparata v drugih pokrajinah vsaj slovenski davčni uradniki, ki so doslej priznani vedno vršili službeno dolžnost, ne smejo in ne morejo biti prizadeti, oficijelno obljubil, da bo vprašanje nagrad v zmislu naše zahteve povoljno rešeno tekem enega meseca, t. j. najkasneje do 1. junija t. l. (Nadaljna usoda izplačila teh nagrad bo tovarišem jasna, ako prečitajo poročilo o Glavni skupščini v zadnji številki »Poreske službe«.)

Tajnik je ob zaključku svojega poročila naglašal neobhodno potrebno organizacijo vseh davčnih uradnikov brez izjeme ter apeliral na sodelništvo pri »Poreski Službi« vseh sposobnih in strokovno dobro izvežbanih tovarišev.

Ugodno blagajniško poročilo, ki ga je podal blagajnik tovariš Hruška, izkazuje dne 24. maja t. l. sledeča aktiva: imovina sekcije Din 16.094,48, pogostitveni sklad za Glavno skupščino Din 2327, pogrebni sklad Din 3916, skupaj Din 22.337,48.

Na predlog nadzorstvenega odbora po tovarišu Binterju je bila izrečena dosedanemu upravnemu odboru razrešnica z zahvalo.

Kot delegata za širši odbor O. Z. sta bila z vzklikom izvoljena tovariša Lavrič in Bekš.

Tovariš Žešlin je na željo tovarišev iz mariborske oblasti predlagal izpremembo pravil v tem zmislu, da se volitev upravnega in nadzorstvenega odbora sekcije ne vrši več na način, ki ga določa čl. 66 pravil, marveč potom glasovnic in kandidatske liste, ki naj se dostavijo pravčasno vsem članom pred občnim zborom v orientacijo.

Ker ima pravico do izpremembe pravil samo glavna skupščina, se novi odbor ljubljanske sekcije obveže, da bo takšen postopek pri volitvah prihodnje sekcije uprave in nadzorstva v letu 1925. uvaževal. Na predlog tov. Boltavzarja so bili na to voljeni v upravni odbor tov.: Drol kot predsednik, Jan kot podpredsednik, Bekš kot tajnik, Hruška kot blagajnik, Vončina kot zapisnikar, iz mariborske oblasti pa tovariša Starkl in Žešlin. Nadzorstvo sekcije so prevzeli tovariši: Lavrič, Prezelj in Tajnik.

Večina ljubljanskih tovarišev je dokumentirala s svojo odsotnostjo nerazumevanje za organizacijo, kar se je na občnem zboru na neprijeten način ugotovilo.

„Hotel Slon“, Ljubljana
Moderno preurejeno kopališče, restavracija in kavarna
Centralna kurjava!

Združni vestnik.

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani poziva one člane, ki so z vplačili deleža v zaostanku, da zadevo čimprej uredijo. Navadimo se reda in ga držimo tudi napram samim sebi. Hkratu opozarja na ravnokar priselo novo pošiljatev finih moških in damskih dežnikov in lepih močnih oblek za dečke v starosti

od 6—12 let. Sprejema se prijave za naročila dežnih plaščev, ki jih prejme zadruga v kratkem. Priporoča svojo čevljarno, kjer se izdelujejo vsakovrstni čevlji od najmočnejše do najfinejša vrste in se prevzemajo vsa popravila. — Državni nameščenci poslušajte se svoje zadruga in lo podpirajte, s tem pomagajte le sebi.

VESTNIK.

Uradniške železniške legitimacije. (Apel na novega prometnega ministra rojaka — Slovenca). V bivši Avstriji so bili državni uradniki in upokojenci v posesti tako zvanih železniških legitimacij, ki so imetelja upravičevale k poljubnemu številu voženj po železnicah s 50% popustom tarife v vseh razredih. Hkrati so pa služile tudi še kot legitimacijski izkaz. Ravno tako so bila poprej uredništva naših listov v posesti podobnih in še boljnih legitimacij. Tega vsega ni več sedaj. Po prevratu so odvzeli te legitimacije uradnikom in uredništvom — (le južna železnica, dokler je bila še samostojna, do konca leta 1923, je še dajala zelo kulantno neomejene legitimacije), češ, »srbske železnice ne poznajo nobenih takih vožnih ugodnosti za državne činovnike. To se je zgodilo per nefas. Juristi pravijo namreč, da so si imejtelji teh legitimacij pridobili s tem, da so plačali kiolek, — danes pravimo takso, — pravico, katera bi se bila dala pri sodnji iztožiti in najmanjše kar bi bili mogli doseči, bi bila odškodnina za kiolek pro rata parte. A pustimo to plat zadeve v stran. Vsa prizadevanja uradniških organizacij, pridobiti uradništvu te legitimacije nazaj, ostale so dolgo vrsto let brez vsakega uspeha: organizacije so našle v Beogradu gluha ušesa. Šele leta 1922. je prišla iz Beograda milošćina v obliki železniških legitimacij, ki so pa omejene na letno 3 vožnje. Trikrat na leto imajo torej državni uradniki in upokojenci pravico poslužiti se železnice! Uredništvom pa sploh niso dali ničesar. Take omejene legitimacije so toliko kot nič. Kajti, kaj naj napravi uradnik, če je primoran iz kateregakoli vzroka potovati večkrat na leto kakor trikrat? Ali pa če uradnik — turist izčrpa svojo pravico že meseca januarja s tremi izleti, recimo na Šmarno goro? Postulat državnega uradništva je, pridobiti si svoje prejšnje, neomejene železniške legitimacije nazaj. V to ni potreba prav nič drugega nego interne odredbe prometnega ministrstva, da veljajo sedaj že izdane legitimacije ne samo za 3 vožnje letno, marveč za neomejeno število voženj. Pa je stvar v redu. Če v Srbiji niso poznali takih legitimacij, nič ne de, jih bodo pa sedaj spoznali. Ali pa naj se določi, da velja neomejenost števila voženj le za področje ljubljanske železniške direkcije, kar tudi zadostuje. Imamo novo vlado: vlado zakona, reda, pravice in poštenosti. Pravica zahteva, da se uradništvu, če se ga že ne plača tako, kakor bi se ga moralo plačati, dajo vsaj na polju železniških voženj gotove ugodnosti. Morebitni ugovor, da bi s tem železnica izgubila toliko in toliko dohodkov, prav nič ne drži. Trdimo obratno, da bi železnica ne imela ne samo nobene izgube, marveč da bi napravila še dobiček. Danes si morata vsak uradnik v obče, preden nastopi kako, še tako neobhodno potrebno potovanje in vsak uradnik — turist, predno se odloči za kak izlet, — to desetkrat poprej premisliti in v devetih slučajih ostati doma, ker pri svojih bajnovisokih dohodkih ne moreta zmagovati bajnovisokih železniških tarifov. Mnogo uradnikov — turistov n. pr. je bilo že prisiljeno opustiti vse daljše izlete radi drage železniške vožnje ter se zadovoljiti s pošizletji (tour in retour) na Šmarnogoro, Katarino, Rašico itd. Na tem ne more izpreminjati prav nič okolnost, da imajo člani »Slovenskega planinskega društva« v skupinah po najmanj pet oseb pri potovanjih 50% popusta železniške tarife, kar je v praksi zelo težko izvedljivo. Kajti kje dobiti pet različnih ljudi skupaj, ki bi imeli isti dan isti cilj in kdo naj jih organizira? Saj tudi niso vsi uradniški člani »Slovenskega Planinskega društva«, ne glede na to, da so slučajni vožnje, pri kateri je vsaka »kompanija« več ali manj izključena, n. pr. udeležba pri kakem smrtnem slučaju, pogrebu v družini, pri vožnji v kake toplice itd. V slučaju, da je pa uradnik v posesti prave, neomejene železniške legitimacije, se bo gotovo lažje odločil za potovanje, za izlet, in železnica bo imela večje število potnikov, če že ne večje dohodke, pa vsaj one, katere bi bila imela, če ne bi bilo neomejenih legitimacij. »Die Menge

macht's«, pravi Žid in to velja gotovo tudi za železnico. Pomagano bi bilo železnici, a še bolj uradništvu. Nimamo pa samo novo vlado, imamo marveč zlasti tudi novega prometnega ministra, rojaka Slovenca, ki je sam bil državni uradnik oziroma je še, ter bil sam zainteresiran na takih legitimacijah. Sedaj je čas prišel, da more državno uradništvo doseči uresničenje svojih težnj glede neomejenih legitimacij. Menimo, da uradniške organizacije, če bodo predložile sedaj v Beogradu svoje zahteve, za restituti in integum, ne bodo našle več gluhih ušes!

Tovarna čevljev Peter Kozina & Komp. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana-Breg 20,

Aleksandrova cesta 1., Prešernova ulica; Zagreb, Račkoga ulica 3.

**Najcenejše stare in nove
PISALNE STROJE**
kakor tudi vse potrebščine pri
L. Baraga

Ljubljana Ljubljana
SELENBURGOVA UL. 6/I
Mehanična delavnica (popravljalnica)

KOLESA
NAJBOLJŠA NUDI
J. GOREC
LJUBLJANA
PALAČA LJ. KRED. BNK

Za nakup vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga se priporoča firma

Schneider & Verovšek
Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Odon Koutny
orodje in tehnične potrebščine
Ljubljana, Aleksandrova cesta 7.

Ustanovljeno leta 1912.

Ivan Pakiž

Ljubljana, Stari trg št. 20.

Velika zaloga vsakovrstnih stenskih in žepnih preciznih ur ter zlatnine in srebrnine.

Na debelo Na drobno na obroke

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

Perje in puh
C. J. HAMANN

Ljubljana, Mestni trg 8.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Tvrdka **Josip Petelinc**

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7.
priporoča najboljšo šivalne stroje in kolesa, Gritzner, potrebščine za šivilje in krojače modno blago in galanterijo.

Priporoča se papirna trgovina

Ivan Gajšek

Ljubljana, Sv. Petra cesta 2.

ki ima po zmernih cenah v zalogi pisarniške, šolske in risalne potrebščine, poslovne in trgovske knjige, bloke itd. Edino založništvo priljubljene „Poslovnega koledarja“

Tovariši!

Kupujte svoje potrebščine le pri tvrdkah in obiskujte le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“. Kdor podpira nas, tega podpirajmo mi!

Oblačilnica r.z.z.o.z. v Ljubljani

Centralno skladišče in prodaja na debelo v palači „Vzajemne poslovnice“ na Miklošičevi cesti poleg hotela „Union“. — Prodaja na drobno tudi na Dunajski cesti št. 29 v hiši „Gospodarske zveze“. Prodaja na obroke proti garanciji uradov.

Samo prvovrstni češki izdelki! — Pred nakupom si oglejte naše zaloge!

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov

Josip Vidmar

LJUBLJANA, Pred škofijo št. 19.

Najnižje cene! Solidna in točna postrežba
Popravila, preobleke.

Anton Verbič, Ljubljana

Stritarjeva ulica

Delikatese **špecerija**

Solidna postrežba, zmerne cene.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna veletrgovina.

Solidno blago. Nizke cene.

Gostilna pri „Sokolu“

Pred škofijo

Pristna dolenska in štajerska vina. Vsak čas goraka in mrzla jedila. — Nizke cene!

Modna trgovina

Peter Šterk

Ljubljana, Stari trg št. 18.

se priporoča.

Najnižje solidne cene!

Priporoča se cenj. občinstvu špecerijska trgovina

Leskovic & Meden

LJUBLJANA, Jurčičev trg št. 1.

Za nakup

kuhinske opreme, posteljnih vložkov, železnih postelj, priprave za vkuho sadja, pohištvenih okovov in druge železnine se priporoča

FRAN ŠTUPICA

veletrgovina z železnino in poljedelskimi stroji, zaloga smodnika, razstreljiv in cementa. — Nakup starih kovin v Ljubljani, Gosposvetska cesta št. 1.

:: Gostilna pri „Kolovratu“ ::

Ljubljana, Pred škofijo št. 14.

Toči najboljša pristna štajerska (ljutomerska) in dolenska vina.

Mrzla in goraka jedila vedno na razpolago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem, pisarniški in šolski potrebščini

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

Prvovrstno blago in zmerne cene.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavica
Din 50.000.000.—
Skupne rezerve ca:
Din 10.000.000.—

Centrala: LJUBLJANA - DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brežice
Celje
Črnomelj

Gorica
Kranj
Maribor

Metković
Novi Sad
Ptuj Sarajevo

Spil
Trst
Agencija: Logatec

Brzjavni naslov:
Banka Ljubljana
Tel. št.: 261, 413,
502, 503 in 504.

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameštencev in upokojevcev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorna urednica Štebi Alojzija. — Tiska Narodna tiskarna v Ljubljani.